

## អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា

សំណុំរឿងលេខ : ០០២ / ១៩-០៩-២០០៦

ឈ្មោះសំណុំរឿង: ភាន់ ហ្វេន ហ៊ុន

ដាក់ជូន: អង្គបុរេជំនុំជម្រះ

កាលបរិច្ឆេទដាក់ជូន: ថ្ងៃទី ០៣ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៧

ដាក់ជូនដោយ: មជ្ឈមណ្ឌលអភិវឌ្ឍន៍សង្គម និងគំនិតផ្តួចផ្តើម សំរាប់ភាពយុត្តិធម៌ នៅក្នុងអាស៊ី

ភាសា: អង់គ្លេស

សារណាជូនយោបល់របស់អ្នកមិនមែនជាភាគីក្នុងរឿងក្តីស្តីពីការប្តឹងឧទ្ធរណ៍លើដីកាឃុំខ្លួន

បណ្តោះអាសន្នកាលពីថ្ងៃទី ៣១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៧ ។

**មាតិកា**

**ការសង្កេតជាបឋម**

**សេចក្តីផ្តើម**

**យោបល់**

I-ការឃុំខ្លួនពីមុនមកបានរំលោភសិទ្ធិរបស់ភាគីក្តីឧទ្ធរណ៍ ហើយអ.វ.ត.កត្រូវតែទទួលស្គាល់ការឃុំខ្លួននោះ ។

II-ការពិនិត្យមើលឡើងវិញលើបណ្តាញរឿងក្តីនិងភស្តុតាងសំខាន់ៗ បង្ហាញថាការឃុំខ្លួនភាគីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ពីមុនមកនោះមិនបានបញ្ឈប់ឬហាមឃាត់មិនឱ្យការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតចេញដីការឃុំខ្លួនឡើយ

ក-ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត មានសិទ្ធិចេញដីការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ព្រោះអ.វ.ត.កមិនមានការពាក់ព័ន្ធនឹងការឃុំខ្លួននៅតុលាការយោធាក្រុងភ្នំពេញ។

ខ-ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត គួរបដិសេធមិនប្រើអំណាចក្នុងការចេញដីការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នក្នុងករណីដែលការឃុំខ្លួនពីមុនមកមានការទាក់ទងទៅនឹងការធ្វើទារុណកម្មឬការធ្វើបាបយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ។

គ-ការឃុំខ្លួនពីមុនមកដោយតុលាការយោធាក្រុងភ្នំពេញគួរយកមកពិចារណាក្នុងពេល

សម្រេចទោស ។

III-ការពិនិត្យមើលឡើងវិញលើបណ្តាញរឿងក្តីល្បីៗបង្ហាញឱ្យឃើញថាបទដ្ឋានសម្រាប់ពិនិត្យឡើងវិញរបស់តុលាការដែលចាំបាច់ដើម្បីបដិសេធចោលដីការឃុំខ្លួនរបស់ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតនិងដាក់

ជនជាប់ចោទឱ្យស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការមិនងាយនឹងអាចបំពេញបានទេ។

ក-សេចក្តីសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន គឺជាឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់ការិយាល័យសហចៅក្រម  
ស៊ើបអង្កេតតែមួយគត់ ហើយក្នុងករណីចាំបាច់ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអាច  
ធ្វើការពិនិត្យមើលសេចក្តី សម្រេចនោះឡើងវិញ ។

ខ-ការខកខានមិនបានបង្ហាញអង្គហេតុណាមួយក្នុងសំអាងហេតុរបស់ការិយាល័យសហ  
ចៅក្រមស៊ើបអង្កេតក្នុងការចេញដីការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នគឺជាកំហុសឆ្គងដែលមិនអាចធ្វើ  
ឧទ្ធរណ៍បាន។

គ.ភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍មានបន្ទុកបង្ហាញសំអាងហេតុថា តើហេតុអ្វីចៅក្រមស៊ើបអង្កេតគួរចេញ  
ដីកាដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការ ជាដីកាឃុំខ្លួន។

ឃ. សារនាការលើភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍នឹងមកដល់ក្នុងពេលដ៏ខ្លី

**សេចក្តីសន្និដ្ឋាន៖**

**ការសង្កេតជាបឋម**

១. យើងខ្ញុំសំដៅទៅលើសេចក្តីប្រកាស ជូនដំណឹងជាសាធារណៈ ដែលធ្វើឡើងដោយការិយាល័យ នៃអង្គបុរេជំនុំ ជម្រះចុះថ្ងៃទី ០៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៧ បានអញ្ជើញអ្នកមិនមែនជាភាគីដែលមកពីអង្គការ និងសមាជិកសាធារណៈ ឱ្យជូនយោបល់ដល់តុលាការពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោក កាំង ហ្គេកអ៊ាវ ហៅ ឌុច ទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចឃុំខ្លួនរូបលោកជាបណ្តោះអាសន្ន ដោយការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើប អង្កេត កាលពីថ្ងៃទី ៣១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៧ ។

២. ការដាក់ជូនជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនេះចាត់ទុកជាសារណាមួយរបស់ភាគីមិនមែនជាភាគីនៃរឿងក្តីរួមរវាង៖

- ក-មជ្ឈមណ្ឌលអភិវឌ្ឍន៍សង្គមដែលជាអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនៅក្នុងស្រុកមួយដែលពុះពារក្នុងកិច្ចការ អង្កេតអំពីសិទ្ធិមនុស្ស យុត្តិធម៌និងការផ្សះផ្សារបង្រួបបង្រួមជាតិនៅកម្ពុជា ។
- ខ-គម្រោងគំនិតផ្តួចផ្តើមយុត្តិធម៌អន្តរជាតិនៅក្នុងអាស៊ី ដែលជាគំរោងសហប្រតិបត្តិការមួយរវាង មជ្ឈមណ្ឌលសិក្សាអំពីឧក្រិដ្ឋកម្មសង្គ្រាម នៃសកលវិទ្យាល័យកាលីហ្វ័រញ៉ា ប៊ែរយ៉ែល និងមជ្ឈមណ្ឌល អ៊ីសវ៉ែល សេធើរ របស់សកលវិទ្យាល័យហាវ៉ៃ ដែលបង្កើតឡើងក្នុងគោលបំណងជំរុញឱ្យមានគំនិតផ្តួចផ្តើមយុត្តិធម៌ និងកម្មវិធីកសាងសមត្ថភាពផ្សេងៗទៀតទាំងតំបន់អាស៊ីប៉ាស៊ីហ្វិក ។

៣. ថ្វីបើសេចក្តីប្រកាសជូនដំណឹងជាសាធារណៈ បានកំណត់កាលបរិច្ឆេទដាក់សារណាជូនយោបល់របស់អ្នកមិនមែនជាភាគីត្រឹមថ្ងៃទី ០៣ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៧ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ហាដែលទាក់ទងនឹង បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍កាលពីថ្ងៃទី ០៥ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៧ក៏ដោយ ប៉ុន្តែសេចក្តីជូនដំណឹងនេះបានផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈកាលពីថ្ងៃទី២៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៧ ពោលគឺយើងមានពេលវេលាចំនួនតែ៤ថ្ងៃគត់ ដើម្បីធ្វើការឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ហា នេះ។ យើងខ្ញុំសូមស្នើថា សូមផ្តល់ឱកាសឱ្យសាធារណៈជន និង អង្គការនានាឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីរៀបចំជា សារណាជូនយោបល់តុលាការនេះ ហើយយើងខ្ញុំសូមរក្សាសិទ្ធិកែប្រែ និង/ឬ បំពេញបន្ថែមនូវចំណុចណាមួយនៃ សារណានេះក្នុងករណីចាំបាច់។

៤. យើងខ្ញុំសូមគូសបញ្ជាក់ថា សារណាដែលជាសារណាជូនយោបល់របស់អ្នកមិនមែនជាភាគីនេះឆ្លុះបញ្ចាំងពីទស្សនៈអព្យាក្រឹត និងឯកភាពលើអង្គច្បាប់ដែលបានលើកឡើងក្នុងដីកាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ក៏ដូចជាសារណារបស់ភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍។ ដើម្បីជៀសវាងមន្ទិលសង្ស័យ វិសាលភាពនៃសារណា ជូនយោបល់នេះមានព្រំដែនកំណត់ត្រឹមតែក្នុងការជួយជាគំនិតឱ្យអង្គបុរេជំនុំជម្រះធ្វើការសម្រេចទៅលើអង្គច្បាប់ទាំងឡាយតែប៉ុណ្ណោះ ហើយសារណានេះមិនធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ភាពមានទោសឬគ្មានទោសរបស់ភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍ក្នុងបទឧក្រិដ្ឋណាមួយដែលខ្លួនកំពុងរងការចោទប្រកាន់នៅមុខអ.វ.ត.កនោះឡើយ។ យើងខ្ញុំកំណត់ព្រំដែនដោយពិនិត្យមើលឡើងវិញតែទៅលើបញ្ហាដែលជាប់ទាក់ទងទៅនឹងច្បាប់អន្តរជាតិ ប៉ុន្តែយើងខ្ញុំមិនជូនយោបល់ពីនីតិវិធី និងអង្គច្បាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នដែលមានចែងក្នុងច្បាប់កម្ពុជានោះទេ។ ការពិនិត្យមើលឡើងវិញរបស់យើងខ្ញុំផ្អែកលើយុត្តិសាស្ត្រ និងការអនុវត្តតាមបណ្តាតុលាការអន្តរជាតិ<sup>1</sup> ក៏ដូចជាតុលាការព្រហ្មទណ្ឌចំរុះព្រមទាំងតុលាការឧក្រិដ្ឋកម្មអន្តរជាតិ។

៥. យើងខ្ញុំដឹងថាក្រៅពីអនុវត្តច្បាប់កម្ពុជា ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតអ.វ.ត.កប្រកាសឱ្យប្រើថ្ងៃទី២៧ ខែតុលាឆ្នាំ២០០៤ និងវិធានផ្ទៃក្នុងរបស់អ.វ.ត.ក អនុម័តថ្ងៃទី២២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៧នៅកម្ពុជា (វិធានផ្ទៃក្នុង) អ.វ.ត.ក ត្រូវអនុវត្តសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនដោយអនុលោមទៅតាមបទដ្ឋានតុលាការអន្តរជាតិ ភាពយុត្តិធម៌ និងត្រូវ តាមនីតិវិធីច្បាប់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រាទី១៤ និង១៥នៃកត្តិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិ នយោបាយ ក្រោមមានត្រាទី១២នៃកិច្ចព្រមព្រៀង។

<sup>1</sup> Namely, the International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia (“ICTY”) and the International Criminal Tribunal for Rwanda (“ICTR”).

**សេចក្តីផ្តើម**

៦. អ.វ.ត.ក ទទួលស្គាល់តែបទឧក្រិដ្ឋណាមដែលសាហាវយង់ឃ្នង និងគួរអោយស្អប់ខ្ពើម ដែលប្រព្រឹត្ត ចំពោះ មនុស្សជាតិមានដូចជា អំពើប្រល័យពូជសាសន៍ ឧក្រិដ្ឋកម្មប្រឆាំងមនុស្សជាតិ និង ឧក្រិដ្ឋកម្មសង្គ្រាម ដែលធ្ងន់ធ្ងរ ។ ក្នុងដំណាក់កាលវិវត្តន៍ដំបូងៗ អ.វ.ត.កក៏មិនខុសពីបណ្តាតុលាការឧក្រិដ្ឋកម្មពិសេស និង តុលាការអន្តរជាតិដែលមានយុត្តាធិការកាត់ក្តីជនជាប់ចោទអំពីបទឧក្រិដ្ឋខាងលើ ត្រូវតែដោះស្រាយនិងឆ្លើយតប អំពីតម្លៃតបស្នងថាតើ ត្រូវចេញដីកាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ឬត្រូវដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់ តុលាការ។

៧. អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនៃតុលាការឧក្រិដ្ឋកម្មចំរុះមួយទៀត (តុលាការពិសេសសំរាប់ Sierra Leone) បានសង្ខេបសេចក្តីនៃកត្តាត្រូវពិចារណាទាំងឡាយនៅក្នុងករណីរបស់ Fofana ដូចតទៅ ៖

“ដោយសារតែមានការប្រឈមជាក់ស្តែងក្នុងប្រព័ន្ធតុលាការអន្តរជាតិនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ តុលាការត្រូវបង្ហាញ ឱ្យឃើញនូវដំណោះស្រាយមួយដើម្បីធានាថាជនសង្ស័យទាំងនោះត្រូវនាំមកកាន់សាលាដំបូង និងមិនត្រូវដោះ លែងឱ្យនៅក្រៅឃុំក្នុងស្ថានភាពណាមួយដែលជននោះអាចរត់គេចខ្លួន ឬធ្វើការគំរាមគំហែងដល់សាក្សីខាង អោយការ ឬពួកគេ អាចបន្តសកម្មភាពនានាក្នុងករណីដែលកំពុងចោទប្រកាន់។ ប្រការនេះអាចជាការចំអកដល់ ជនរងគ្រោះ ដែលទទួលបាននូវអំពើឧក្រិដ្ឋសារយង់ឃ្នង។

ច្បាប់សិទ្ធិមនុស្សដែលផ្តល់មូលដ្ឋានមួយចំនួនក្នុងការបង្កើតនីតិប្រហុទណ្ឌអន្តរជាតិផ្តល់នូវកំលាំង ដ៏ពិសេសមួយដែលថា ជនណាម្នាក់ដែលត្រូវបានដកហូតសេរីភាពគួរតែមានសិទ្ធិតវ៉ាពីនីត្យានុកូលភាពនៃការឃុំ ឃាំងនោះហើយ លើសពីនេះទៅទៀត ប្រសិនបើការឃុំខ្លួននោះធ្វើឡើងដោយស្របច្បាប់ ជននោះអាចសុំ ការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពបណ្តោះអាសន្នរង់ចាំសេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយពីតុលាការ។ តាមច្បាប់សិទ្ធិ មនុស្សអន្តរជាតិ សិទ្ធិនេះមិនមែនជាសិទ្ធិ ទទួលបានការដោះលែងទេ ក្នុងន័យថាជននោះមានសិទ្ធិទទួលបាន ការដោះលែងឱ្យនៅក្រៅឃុំបណ្តោះអាសន្ន ប្រសិនបើស្ថាប័នធ្វើការចោទប្រកាន់មិនអាចបង្ហាញពីការចោទ ប្រកាន់ជាក់លាក់ណាមួយទៅលើជននោះ។ មានន័យថា វាជាសិទ្ធិដែលអាចសុំទៅតុលាការឱ្យដោះលែងនៅ ក្រៅឃុំដោយសារមានមូលហេតុដែលអាចជឿជាក់បានថាការឃុំខ្លួនចុងចោទមុនពេលជំនុំជម្រះមិនមានភាពចាំ បាច់ក្នុងការធានាប្រសិទ្ធភាពនៃសាលាដំបូង ឬដើម្បីហេតុផលសាធារណៈណាមួយឡើយ។”<sup>2</sup>

៨. ការពិចារណាទៅលើចំណុចទាំងនេះ ជាមូលដ្ឋានក្នុងការសម្រេចរបស់ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើប អង្កេត (ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត) ក្នុងការចេញដីកាឃុំខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្ន ដីកាដោះលែងជា បណ្តោះអាសន្ន និងដីកាដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៦៣-៦៥នៃ

<sup>2</sup> The Prosecutor v. Fofana, SCSL-04-14-AR65, Appeal against Decision refusing bail, 11 March 2005, paras 31-32.

វិធានផ្ទៃក្នុង។ ទោះបីវិធានផ្ទៃក្នុងមិនបានបញ្ចូលសេរីភាពជាវិធាន ហើយការឃុំខ្លួនជាអញ្ញាត្រកម្មសម្រាប់ជនជាប់ចោទ កំពុងរង់ចាំការកាត់ក្តីក៏ដោយ ក៏មិនចាំបាច់ទាមទារឱ្យជនជាប់ចោទបង្ហាញពីកាលៈទេសៈពិសេសដែលកើតមានឡើងមុនពេល ជននោះត្រូវបានដោះលែងឱ្យនៅក្រៅឃុំដែលខុសពីនីតិវិធីនៅICTR។<sup>3</sup> ចៅក្រមស៊ើបអង្កេត អាចចេញដីកាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន តែក្នុងករណីដែលខ្លួនយល់ឃើញថា ការឃុំខ្លួនជាវិធានការចាំបាច់។ បើទោះបីជនត្រូវចោទស្ថិតក្នុងការឃុំខ្លួនក៏ដោយចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអាចចេញដីកាដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការគ្រប់ពេល ប្រសិនបើចៅក្រមស៊ើបអង្កេតយល់ឃើញថាសមស្រប។ និយាយឱ្យងាយទៅ “ការផ្ដោតជាសំខាន់គឺទៅលើកាលៈទេសៈដោយឡែកក្នុងសំណុំរឿងនីមួយៗ ដោយមិនគិតថា លទ្ធផលចុងក្រោយនោះជាវិធាន ឬជាអញ្ញាត្រកម្មក៏ដោយ”។<sup>4</sup>

៩. ជាវិធានទូទៅមួយ “សេចក្តីសម្រេចដោះលែងជនជាប់ចោទ គួរផ្អែកលើការវាយតម្លៃទៅលើថាតើផលប្រយោជន៍សាធារណៈដែលអយ្យការបង្ហាញនោះមានទម្ងន់ធ្ងន់ជាងតម្រូវការធានាការគោរពសិទ្ធិទទួលបានសេរីភាពរបស់ជនជាប់ចោទឬទេ?”<sup>5</sup> ម្យ៉ាងវិញទៀត នៅពេលសម្រេចថាតើត្រូវចេញដីកាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នដីកាដោះលែង ឬដីកាដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការឬយ៉ាងណានោះ គឺជាការអនុវត្តអំណាចឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ប៉ុន្តែក៏ត្រូវផ្ទៀងផ្ទាត់រវាងផលប្រយោជន៍សាធារណៈ និងសិទ្ធិដែលត្រូវទទួលបាន សេរីភាពរបស់ជនត្រូវចោទផងដែរ។

១០. ខណៈពេលដែលសេចក្តីសម្រេចទាំងនេះគឺជាការជាសម្រេចដោយអំណាចឆន្ទានុសិទ្ធិ ដូចនេះសេចក្តីសម្រេចទាំងនេះគួរតែត្រូវបានបដិសេធដោយអង្គបុរេជំនុំជម្រះតាមរយៈបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ប្រសិនបើសេចក្តីសម្រេចទាំងនេះ ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយមានកំហុសលើការបកស្រាយនៃច្បាប់ ដោយផ្អែកលើការសន្និដ្ឋានលើអង្គហេតុខុស ឬមិនយុត្តិធម៌ ឬដោយគ្មានហេតុផល អាចនាំឱ្យមានការរំលោភបំពានមួយរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតក្នុងការអនុវត្តអំណាចឆន្ទានុសិទ្ធិ។<sup>6</sup>

១១. គោលការណ៍ណែនាំដែលយើងបានបង្កើតឡើងខាងលើនេះ ត្រូវអនុវត្តជាមួយគោលការណ៍តុល្យភាពនៃកំលាំងចំពោះរឿងក្តីនេះ។

<sup>3</sup> Rule 65(B) of the ICTR Rules of Procedure and Evidence states that “provisional release may be ordered by a Trial Chamber only in exceptional circumstances, after hearing the host country and only if it is satisfied that the accused will appear for trial and, if released, will not pose a danger to any victim, witness or other person”.  
<sup>4</sup> *The Prosecutor v. Sesay*, SCSL-04-15-PT-069, Decision on Application for Provisional Release, paragraph 39. See also *The Prosecutor v. Miodrag Jokic* and *The Prosecutor v. Rahim Ademi*, IT-01-42-PT and IT-01-46-PT, Orders on Motions for Provisional Release, Trial Chamber, 20 February 2002.  
<sup>5</sup> *The Prosecutor v. Sesay*, SCSL-04-15-PT-069, Decision on Application for Provisional Release, para 39.  
<sup>6</sup> See *Slobodan Milosovic v The Prosecutor*, Decision on Interlocutory Appeal of the Trial Chamber’s Decision on the Assignment of Defence Counsel, ICTY, Case No. IT-02-54-AR7.3.7, 1 November 2004, para 10.

១២. យើងសូមលើកឡើងនូវបញ្ហាច្បាប់ចំនួន៣ផ្សេងគ្នាមកដោះស្រាយ ហើយដែលយើងសង្ឃឹមថានឹង អាចជួយដល់អង្គជំនុំជម្រះក្នុងការចេញសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួន។ ចំណុចទី ១ ដោយពិនិត្យមើលយុត្តិសាស្ត្រ ពាក់ព័ន្ធនឹងករណីនេះ យើងសូមផ្តល់អនុសាសន៍ចំពោះអំណាចឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតក្នុង ការចេញសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួន និងថាតើអំណាចឆន្ទានុសិទ្ធិនេះត្រូវបានអនុវត្តត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ឬទេ។ ចំណុចនេះហាក់ដូចជាបង្ហាញឱ្យឃើញយ៉ាងច្បាស់ថា ការសម្រេចចិត្តរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតក្នុងការ ឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នអ្នកបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដើម្បីប្រយោជន៍សាធារណៈជន គឺជាការអនុវត្តអំណាចឆន្ទានុសិទ្ធិ ។ លើសពីនេះទៅទៀតដោយពិនិត្យមើលបទដ្ឋានដ៏តឹងរឹងក្នុងការត្រួតពិនិត្យមើលឡើងវិញដែលត្រូវបានដាក់ឱ្យ អនុវត្តនៅតុលាការអន្តរជាតិដទៃទៀត យ៉ាងហោចណាស់ក៏មានសំណួរចោទឡើងថាតើសេចក្តីសម្រេចរបស់ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត អាចជាប្រធានបទនៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដែរឬអត់ ដោយពិចារណាទៅលើគ្រប់ កាលៈទេសន៍និងការអនុវត្តជាក់ស្តែងនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដូចមានចែងដោយសង្ខេបនៅក្នុងកថាខណ្ឌ២២និង ២៣ នៃដីកាឃុំខ្លួន។

១៣. ចំណុចទី ២ យើងសូមផ្តល់អនុសាសន៍លើសេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអំពី យុត្តាធិការចំពោះការឃុំខ្លួនលើកមុនរបស់អ្នកបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍។ បន្ទាប់ពីការពិពណ៌នាអំពីការឃុំខ្លួនលើកមុនរបស់អ្នកបណ្តឹង ឧទ្ធរណ៍ ដោយគ្មានការជំនុំជម្រះរបស់តុលាការយោធាក្រុងភ្នំពេញ ចាប់តាំងពីថ្ងៃទី១០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ រហូតមកដល់ ពេលដែលគាត់ត្រូវបាននាំយកនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ នៅថ្ងៃទី ៣០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៧ (ការឃុំខ្លួនលើកមុន) គឺជាបញ្ហានៃច្បាប់ស្តីអំពីសិទ្ធិមនុស្ស។ ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានធ្វើការសន្និដ្ឋានថា ដោយយោងទៅតាមច្បាប់<sup>៧</sup>ការិយាល័យខ្លួនគ្មានអំណាចយុត្តាធិការលើនីត្យានុកូលភាព នៃការឃុំខ្លួនលើកមុនរបស់ខ្មុចនោះទេ។ សេចក្តីសន្និដ្ឋាននេះ បានគេចចេញពីបញ្ហានៃការឃុំខ្លួនលើកមុនរបស់ អ្នកបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ និងកំណត់ពីអំណាចឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួន ដែលនេះជាចំណុចដែលយើងត្រូវពន្យល់។ ចំណុច នេះហាក់ដូចជាមានបញ្ជាក់ច្បាស់ពីយុត្តិសាស្ត្រដែលពាក់ព័ន្ធថា ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត និងជា ការពិតអង្គបុរេជំនុំជម្រះ គួរអនុវត្តអំណាចយុត្តាធិការជាជាងគេចេញពីបញ្ហាដែលត្រូវទទួលស្គាល់ថា ការឃុំ

ខ្លួនលើកមុនគឺជាការរំលោភទៅលើសិទ្ធិរបស់អ្នកបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដែលត្រូវទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយគ្មានពន្យារពេល ដោយយោងទៅលើមាត្រា១៤(៣)(គ)នៃកតិការសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋនិងសិទ្ធិនយោបាយ (ICCPR)។

១៤. ចំណុចទី៣ ដោយយល់ថាការឃុំខ្លួនលើកមុនគឺជាការរំលោភសិទ្ធិរបស់អ្នកបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ យើងសួរថា តើអ្វីជាសំណងដ៏សមរម្យមួយនោះ? នៅពេលដែលមានការរំលោភសិទ្ធិគឺតម្រូវឱ្យមានសងជាសំណងខ្លះ អង្គ ជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍របស់ICTY បានលើកឡើងជាញឹកញាប់ថា នៅពេលពិចារណាអំពីសំណងសមស្រប

<sup>7</sup> Detention Order, paras 2 and 20.



ចំពោះការចោទប្រកាន់អំពីការរំលោភសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទ “តុល្យភាពគឺ.....ត្រូវតែធានារវាងសិទ្ធិជាមូល  
ដ្ឋានរបស់ជនជាប់ចោទនិងផលប្រយោជន៍ដ៏មានសារៈសំខាន់របស់សហគមន៍អន្តរជាតិក្នុងការកាត់ទោសជន  
ដែលត្រូវចោទប្រកាន់អំពីការរំលោភធ្ងន់ធ្ងរលើច្បាប់មនុស្សធម៌អន្តរជាតិ”។<sup>8</sup> អ្នកប្តឹងឧទ្ធរណ៍បានទទួលថាការ  
ដោះលែងរូបគាត់ជាបន្ទាន់គឺជាឧបាស្រ័យតែមួយគត់ប្រឆាំងនឹងការរំលោភបំពានមួយ។ ជាការសន្និដ្ឋាន អ្នក  
ប្តឹងឧទ្ធរណ៍មិនបានលើកអំពីបញ្ហាថាតើការរំលោភបំពានដែលគាត់បានទទួល គឺជាបន្ទុកផ្ទាល់របស់អ.វ.ត.ក  
ឬអត់ និងអាចមានសមត្ថកិច្ចត្រួតពិនិត្យចំពោះអំណាចឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតដែល  
មានចែងក្នុងច្បាប់ និងនៅក្នុងដំណាក់កាលនេះនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី។ ប៉ុន្តែជាជម្រើស គាត់បែរជាទាមទារ  
សំណងក្នុងបរិបទនៃការផ្ដន្ទាទោស (ប្រសិនបើមានទោស) ឬសំណងជាប្រាក់កាស (ប្រសិនបើលើកលែងចោទ  
ប្រកាន់) មិនមែនដោះលែងនោះទេ ដូចមាននៅក្នុងកថាខណ្ឌ១២៧ រហូតដល់ ១៣៣ នៃសារណាប្តឹងឧទ្ធរណ៍  
របស់គាត់។ ផ្អែកលើការអង្កេតរបស់យើងលើច្បាប់ករណីយុត្តិសាស្ត្រ និងការយល់ដឹងរបស់យើងលើខ្លឹមសារ  
វិធានផ្ទៃក្នុង យើងសូមសំណូមពរថា ជម្រើសចំពោះបញ្ហានេះ គឺអាចអាស្រ័យទៅលើយុត្តិសាស្ត្រអន្តរជាតិស្តីពី  
បញ្ហានេះ ។

១៥. ជាសង្ខេប មានបញ្ហាបីលើកឡើងសំរាប់ការពិចារណារបស់អង្គជំនុំជម្រះលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍  
គឺ៖

- ក) ថាតើការឃុំខ្លួនពីមុនមកដោយតុលាការយោធា គឺជារំលោភទៅលើសិទ្ធិរបស់ភាគីប្តឹង  
ឧទ្ធរណ៍ដែរឬអត់ និងប្រសិនបើជាមានការរំលោភសិទ្ធិមែន គួរតែត្រូវបានប្រកាសអំពីករណី  
រំលោភនេះដោយអង្គបុរេជំនុំជម្រះ។
- ខ) ថាតើការរំលោភនោះបានធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ ឬដាក់កម្រិតដល់យុត្តាធិការរបស់ការិយាល័យ  
សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតក្នុងការចេញដីកាឃុំខ្លួនដែរឬអត់? និង
- គ) ប្រសិនបើការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមានសិទ្ធិអនុវត្តអំណាចឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់  
ខ្លួនចំពោះបញ្ហានេះ តើការអនុវត្តនោះគួរត្រូវពិនិត្យឡើងវិញឬទេ។

<sup>8 8</sup> Prosecutor v Nikolic, IT-94-2-AR73, Decision on Interlocutory Appeal Concerning Legality of Arrest, 5 June 2003, para. 30. Prosecutor v Brdjanin, IT-99-36-T, Decision on the Defence Objection to Intercept Evidence, 3 October 2003, para. 61 apply the same principles to other alleged violations of rights.

**មតិយោបល់:**

I. ការឃុំខ្លួនភាគីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ពីមុនមកដោយតុលាការយោធា បានរំលោភសិទ្ធិរបស់គាត់ ហើយអ.វ.ត.កត្រូវតែទទួលស្គាល់បញ្ហានេះ

១៦. ភាពខុសគ្នាសំខាន់មួយគឺញែកចេញពីគ្នារវាងយុត្តាធិការការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ក្នុងការពិនិត្យ សម្រេច និងប្រកាស អំពីនីត្យានុគោលភាពនៃការឃុំខ្លួនភាគីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ពីលើកមក ដោយតុលាការយោធា និងយុត្តាធិការការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតក្នុងការចេញដីកាឃុំខ្លួន ភាគីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បណ្តោះអាសន្ន ឬឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នដោយមានការធានា។

១៧. ការរំលោភទៅលើទ្រឹស្តីនៃដំណើរការនីតិវិធី(ដែលយើងនឹងពិចារណាខាងក្រោម) និងសំណួរ ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងថាតើការរំលោភទៅដំណើរការនីតិវិធីលើការឃុំខ្លួនអ្នកប្តឹងឧទ្ធរណ៍ពីលើកមុនគឺជាបន្ទុក របស់អ.វ.ត.កដែរឬទេ។ បញ្ហានេះ គឺពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការអនុវត្តអំណាចឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់ការិយាល័យ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត មិនមែនជាការអនុវត្តអំណាចឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់តុលាការយោធានោះទេ។

១៨. ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ទំនងជាដាក់បញ្ចូលគ្នានូវទម្រង់យុត្តាធិការពីរដាច់ដោយ ឡែកពីគ្នានៅក្នុងខណ្ឌ២០នៃដីកាឃុំខ្លួន (បានដាក់ចេញនិងពិភាក្សាខាងក្រោម)។ ការិយាល័យសហ ចៅក្រមស៊ើបអង្កេតគួរតែសួរអំពីបញ្ហាពីមុនមក(ថាតើយើងអាចសម្រេចលើបញ្ហានីត្យានុកូលភាព ចំពោះការឃុំខ្លួនពីលើកមុនរបស់អ្នកប្តឹងឧទ្ធរណ៍ដែរឬអត់ ទោះបីជាអ.វ.ត.កទើបតែចាប់ផ្តើមដំណើរ ការនៅថ្ងៃទី២២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៦ និងមិនទទួលខុសត្រូវដោយផ្ទាល់ចំពោះការឃុំខ្លួនលើកមុននោះ ទេ?)

១៩. អង្គជំនុំជម្រះឧទ្ធរណ៍របស់ICTR បានឆ្លើយនូវសំណួរនេះក្នុងលក្ខណៈវិជ្ជមានមួយនៅក្នុងសេចក្តី សម្រេចរបស់ខ្លួនលើរឿងក្តីលោក *Barayagwiza* ដែលអង្គជំនុំជម្រះឧទ្ធរណ៍ជឿថា ការរំលោភដល់ សិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទក្រោមច្បាប់ ត្រូវតែទទួលស្គាល់ដោយតុលាការឧក្រិដ្ឋកម្មអន្តរជាតិដែលនៅ ចំពោះមុខតុលាការនេះហើយដែលជនជាប់ចោទស្វែងរកជំនួយ ទោះបីជាការរំលោភសិទ្ធិនោះមិនមែន ជាសមត្ថកិច្ចផ្ទាល់របស់តុលាការនោះក៏ដោយ៖

“ក្នុងសំណុំរឿងក្តីបច្ចុប្បន្ន ភាគីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ត្រូវបានឃុំខ្លួនអស់រយៈពេលសរុប១១ខែ មុន ពេលគាត់បានទទួលសេចក្តីជូនដំណឹងអំពីប្រភេទនៃការចោទប្រកាន់ដែលព្រះរាជអាជ្ញាបាន ប្តឹងប្រឆាំងនឹងគាត់។ នៅពេលដែលយើងទទួលស្គាល់ថា មានតែរយៈពេល៣៥ថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ

ក្នុងចំណោមរយៈពេលសរុប១១ខែ ដែលស្ថិតនៅក្នុងសមត្ថកិច្ចរបស់តុលាការ (រយៈពេលចាប់ពីថ្ងៃទី១៧ ខែមេសា-១៦ឧសភា ឆ្នាំ១៩៩៦ និងថ្ងៃទី៤-១០ ខែមិនា ឆ្នាំ១៩៩៧) ការពិតនោះគឺថាភាគីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បានចំណាយពេលវេលាច្រើនហួសហេតុនៅក្នុងការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ដោយពុំបានដឹងប្រភេទនៃការចោទប្រកាន់ចំពោះរូបគាត់។

នៅក្នុងចំណុចបន្តនេះ គឺដូចជាមិនសមហេតុផលទេដែលថា មានតែមួយរយៈពេលមួយខ្លីក្នុងរយៈពេលសរុបនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន គឺជាបន្ទុកសមត្ថកិច្ចរបស់តុលាការ ដោយហេតុថាស្ថាប័ននេះគឺជាតុលាការ(មិនមានជាអង្គភាពណាមួយផ្សេងទេ)ដែលបច្ចុប្បន្ននេះជាអង្គជំនុំជម្រះលើការតវ៉ារបស់ភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍។ ដោយមិនគិតថាភាគីណាជាអ្នកទទួលខុសត្រូវទេ ការសន្និដ្ឋានមួយដែលមិនអាចចៀសវាងបាន គឺថាសិទ្ធិរបស់ភាគីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ក្នុងការទទួលសេចក្តីជូនដំណឹងទាន់ពេលវេលាអំពីការចោទប្រកាន់ចំពោះខ្លួន ត្រូវបានរំលោភបំពាន”។

(នេះជាសេចក្តីបញ្ជាក់បន្ថែម)

២០. បន្ទាប់មក ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមានយុត្តាធិការដើម្បីសម្រេចនិងប្រកាសថា តើការឃុំខ្លួនពីមុនមករយៈពេលជាង៨ឆ្នាំបានរំលោភសិទ្ធិភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍ដែរឬទេ។
២១. ច្បាប់ករណីផ្តល់យោបល់ថា មិនមានវិធានល្អដើម្បីកំណត់ថាតើរយៈពេលជាក់លាក់ណាមួយនៃការឃុំខ្លួនបញ្ជាក់ថាការពន្យារមិនត្រឹមត្រូវពេលមុនការជំនុំជម្រះទោស ជាការរំលោភលើវិធាន១៤ (៣) (គ)នៃ ICCPR។ គ្មានសេចក្តីសម្រេចណានៃសេចក្តីសម្រេចរបស់គណៈកម្មាធិការសិទ្ធិមនុស្សឬតុលាការសិទ្ធិមនុស្សអឺរ៉ុប(ECHR)ដែលត្រូវបានដកស្រង់ដោយភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍ក្នុងកថាខណ្ឌ៣២ ដល់៨១នៃសារណាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់គាត់ អនុម័តយកយន្តការមួយចំពោះការឃុំខ្លួនមុនការកាត់ទោស ឬកំណត់ពេលវេលាតាមចិត្តដោយជាក់លាក់ដែលអាចយកមកអនុវត្តបានចំពោះគ្រប់រឿងក្តីដែលមានការពន្យារពេលនោះ ជាជាងការពិចារណាលើអង្គហេតុនិងអង្គសេចក្តីនៃរឿងក្តីនីមួយៗ។ ជាការពិត តុលាការសិទ្ធិមនុស្សអឺរ៉ុបបានចៀសវាងការកំណត់ពេលជាក់លាក់ និងបានដោះស្រាយបណ្តឹងទាក់ទងទៅនឹងការឃុំខ្លួនរង់ចាំការជំនុំជម្រះ ដោយការពិចារណាកត្តានានាជាបន្តបន្ទាប់នៅក្នុងកាលៈទេសៈនៃករណីរឿងក្តីជាក់ស្តែង។ ប្រហាក់ប្រហែលគ្នានេះដែរ ជាការពិតនោះគឺ គណៈកម្មាធិការសិទ្ធិមនុស្សបានរកឃើញរយៈពេលនៃការឃុំខ្លួនមិនសមហេតុផលនៅក្នុងកាលៈទេសៈមួយ មិនមែនមាន

ន័យថា ការឃុំខ្លួនរយៈពេលប្រហាក់ប្រហែលគ្នានេះនៅក្នុងកាលៈទេសៈដទៃទៀត ត្រូវបានពិចារណា ថាមិនសមហេតុផលនោះទេ។

២២. ថ្វីបើដូច្នេះក៏ដោយ និងបើទោះណាជាយើងមិនមានផលអំពីបំណកស្រាយស្តីពីការដាក់សេចក្តី សន្និដ្ឋានរបស់អយ្យការ ឬសំណុំរឿងរបស់តុលាការយោធាដែលទាក់ទងទៅនឹងបញ្ហានេះរបស់អ្នកប្តឹង ឧទ្ធរណ៍ ក៏យើងមានទំនោរជឿថា ការឃុំខ្លួនភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍ពីលើកមុនមក គឺជារំលោភសិទ្ធិរបស់ គាត់ដែលត្រូវទទួលបានការកាត់សេចក្តីក្នុងរយៈពេលមួយសមស្រប ឬត្រូវដោះលែង យោងតាមច្បាប់ អន្តរជាតិ។ យើងយល់ស្របជាមួយនឹងអំណះអំណាងផ្លូវច្បាប់ដែលដកស្រក់ក្នុងកថាខណ្ឌ៣៨-៥៥ នៃ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដែលគាំទ្រដល់សំណើនេះ(តែសំណើនេះប៉ុណ្ណោះ)។

២៣. ដោយទទួលស្គាល់ថា ការឃុំខ្លួនភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍ពីលើកមុនមក គឺជាបញ្ហាមួយក្នុងទស្សនៈនៃ ច្បាប់ជាធរមាន ក្នុងកថាខណ្ឌ២នៃដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួន ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវបន្ត ទទួលស្គាល់ថា មានការរំលោភសិទ្ធិគាត់ ដោយយោងទៅតាមច្បាប់។ ផ្ទុយទៅវិញ ការិយាល័យសហ ចៅក្រមស៊ើបអង្កេតច្រើនរាងបញ្ហានេះដោយនិយាយថា មិនមានយុត្តាធិការទាល់តែសោះក្នុងការ ស៊ើបសួរបញ្ហានេះ។ ដូច្នេះយើងសូមជម្រុញឱ្យអង្គបុរេជំនុំជម្រះពិនិត្យមើល សម្រេចនិងប្រកាសអំពី នីត្យានុកូលភាពនៃការឃុំខ្លួនភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍ពីលើកមុន នៅក្នុងដីកាសម្រេចសេចក្តីរបស់ខ្លួន។

II. ការពិនិត្យមើលលើរឿងក្តីសំខាន់ៗបង្ហាញថា ការឃុំខ្លួនពីមុនលើភាគីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ពុំបានរារាំង ឬ ទប់ស្កាត់ការិយាល័យសហព្រះរាជអាជ្ញាពីការធ្វើដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនឡើយ។

២៤. ឧបមាថា ការឃុំខ្លួនគាត់ពីមុនគឺជាការរំលោភដល់សិទ្ធិរបស់គាត់ តើវាមានផលប៉ះពាល់អ្វីខ្លះអំពី បញ្ហាដែលថា គាត់គួរត្រូវឃុំខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្នរង់ចាំការជំនុំជម្រះក្តីរបស់ អ.វ.ត.ក តទៅទៀត ឬ យ៉ាងណា?

២៥. ភាគីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ទទួលថា ផលវិបាក និងដំណោះស្រាយចំពោះការរំលោភនោះគឺការដោះលែង គាត់ឱ្យនៅក្រៅឃុំឱ្យបានឆាប់។

២៦. ភាគីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍យកលើរឿងក្តីរបស់ Barayagwiza មកធ្វើជាយុត្តិសាស្ត្រក្នុងការអះអាងថា ការរំលោភសិទ្ធិរបស់គាត់ក្រោមការឃុំខ្លួនពីមុនមកនេះ ធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ឆន្ទានុសិទ្ធិនៃការិយាល័យ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតក្នុងការផ្តល់ការអនុញ្ញាត ឬ បដិសេធដល់ការដោះលែងបណ្តោះអាសន្ន។ ប៉ុន្តែ ត្រូវចងចាំថា ក្នុងរឿងក្តីនោះ អង្គជំនុំជម្រះឧទ្ធរណ៍របស់ ICTR បានធ្វើការសម្រេចក្នុងបរិបទ

សាលក្រម និងការផ្ដន្ទាទោស។ ឬអាចនិយាយបានម្យ៉ាងទៀតថា ការរំលោភពេលវេលានៃសេចក្ដីសម្រេចចិត្ត ក៏ត្រូវតែយកមកគិតពិចារណា។ កត្តាសំខាន់ដែលត្រូវយកចិត្តទុកដាក់គឺថា អង្គជំនុំជម្រះ បានកម្រិតការសង្កេត និង ការសម្រេចរបស់ខ្លួនទៅលើ “ចំណុចនៃពេលវេលា” ឬ ដំណាក់កាលនៃ ការស៊ើបអង្កេតប៉ុណ្ណោះ (សូមមើលសម្រង់ខាងលើនៅកថាខណ្ឌ១៩)។ យោងតាមសេចក្ដីសន្មតនោះ ជាការសំខាន់ជាពិសេស ឬ ជាការចាំបាច់មួយ ដែលគេផ្ដើមទំនាក់ទំនងគ្នាមួយរវាងការប្រព្រឹត្តិល្មើស ឬ ការរំលោភបំពានលើនីតិវិធី ដូច្នេះតាមការបកស្រាយរបស់យើងគឺថា អ.វ.ត.ក ក្លាយជាអង្គហេតុ នៃការពិចារណាយ៉ាងប្រាកដប្រជាមួយ នៅពេលគេធ្វើការសម្រេចចិត្តថាតើការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវមានសិទ្ធិចេញដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នយ៉ាងណានោះ។

២៧. ភាគីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ពុំបានលើកឡើងអំពីសេចក្ដីសម្រេចថ្មីៗ និងដែលសំខាន់មួយក្នុងរឿងក្តី Lubanga ទេ ដែលក្នុងរឿងក្តីហ្នឹង អង្គជំនុំជម្រះឧទ្ធរណ៍របស់តុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិ (ICC) បានចាត់ទុកថាជាបញ្ហាដ៏សំខាន់មួយដូចគ្នានឹងបញ្ហាដែលអង្គជំនុំជម្រះប្រកបដោយកិត្តិយសនេះកំពុងប្រឈមមុខក្នុងពេលឥឡូវនេះ ឧទាហរណ៍ថាតើនឹងអាចមានស្ថានភាពនៃអត្ថិភាពនៃការរំលោភបំពានសិទ្ធិមនុស្ស ដែលអាចនាំឱ្យមានការរារាំង ឬ រឹតត្បិតការអនុវត្តន៍នៃយុត្តិសាស្ត្រសាលាក្តីព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិដែរឬទេ ក្នុងការចេញដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នបែបនេះ។

២៨. អង្គហេតុនៃរឿងក្តីរបស់ លូប៉ាងហ្គា គឺមានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នាទៅនឹងរឿងក្តីរបស់ភាគីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដែរ។ ក្នុងរឿងក្តីនោះ លូប៉ាងហ្គា ត្រូវបានចាប់ខ្លួន និងឃុំខ្លួនទាក់ទងនឹងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនៅចំពោះមុខតុលាការយោធារបស់សាធារណៈរដ្ឋប្រជាមានិតកុងហ្គោ រហូតទាល់តែគាត់ត្រូវបានផ្ទេរទៅកាន់តុលាការ ICC ដែលជាផ្នែកមួយនៃកិច្ចដំណើរការតុលាការផ្ទាល់របស់ខ្លួន និងអនុលោមតាមសំណើសុំសហប្រតិបត្តិការរបស់ ICC ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែមិនា ឆ្នាំ២០០៦។ បញ្ហាមួយនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះឧទ្ធរណ៍នៃតុលាការ ICC គឺថាតើវាជាការរំលោភសិទ្ធិមនុស្សដែលទទួលស្គាល់ជាអន្តរជាតិដែរឬយ៉ាងណាចំពោះករណីរបស់ លូប៉ាងហ្គា ទាក់ទងនឹងការចាប់ខ្លួននិងការឃុំខ្លួនដោយសាធារណៈរដ្ឋប្រជាមានិតកុងហ្គោ នៅមុនថ្ងៃ ទី១៤ ខែមិនា ឆ្នាំ២០០៦ ដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់យុត្តាធិការ ICC ក្នុងការចេញដីកាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននេះនោះ។

២៩. បន្ទាប់ពីត្រួតពិនិត្យសព្វគ្រប់អំពីនីតិសាស្ត្រ និងការអនុវត្តពាក់ព័ន្ធរបស់តុលាការឧក្រិដ្ឋកម្មកូនកាត់និងតុលាការអន្តរជាតិផ្សេងៗ អង្គជំនុំជម្រះឧទ្ធរណ៍នៃតុលាការ ICC បានដាក់ចេញនូវគោលការណ៍ដូចខាងក្រោមនេះ៖

ក) ការរំលោភបំពានណាមួយទៅលើសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទទាក់ទងនឹងការចាប់ខ្លួននិងឃុំខ្លួនពីមុនមក ដែលធ្វើឡើងដោយអាជ្ញាធរពីខាងក្រៅ គឺជាការទទួលខុសត្រូវរបស់តុលាការឧក្រិដ្ឋកម្ម ប្រសិនបើត្រូវបានគេរកឃើញពីដំបូងថា មានចំណាត់ការរួមរវាងតុលាការឧក្រិដ្ឋកម្ម និងអាជ្ញាធរទាក់ទងនឹងការរំលោភទាំងនោះ។

ខ) ទោះបីជាពុំមានចំណាត់ការរួមរវាងតុលាការឧក្រិដ្ឋកម្ម និងអាជ្ញាធរពីខាងក្រៅទាំងនេះក៏ដោយ ការប្រើទ្រឹស្តីខុសនីតិវិធីត្រូវចាត់ទុកថាជាការធានាបន្ថែមដល់សិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទ។

គ) ទោះបីវាជាការដាក់កម្រិតចំពោះ បណ្តឹងទាំងឡាយ អំពីការធ្វើទារុណកម្មនិងការរំលោភធ្ងន់ធ្ងរពីសំណាក់អាជ្ញាធរពីខាងក្រៅ ឬបណ្តឹងទាំងឡាយទាក់ទងនឹងនីតិវិធីចាប់ខ្លួននិងបញ្ជូនខ្លួនទៅកាន់តុលាការឧក្រិដ្ឋកម្ម ការអនុវត្តទ្រឹស្តីខុសនីតិវិធី (ដែលអាចនឹងតម្រូវឱ្យតុលាការឧក្រិដ្ឋកម្មបដិសេធការអនុវត្តន៍យុត្តាធិការក្នុងរឿងក្តីពិសេសមួយបាន)។

៣០. គ្មានភស្តុតាងបង្ហាញថា ការចាប់ខ្លួននិងការឃុំខ្លួន *Lubanga* មុនថ្ងៃទី១៤ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៦ គឺជាលទ្ធផលបង្ហាញពីចំណាត់ការរួមរវាងតុលាការ ICC និងអាជ្ញាធរសាធារណៈរដ្ឋប្រជាមានិត កុងហ្គោ ឬគ្មានភស្តុតាងបង្ហាញថា គាត់ត្រូវបានគេធ្វើទារុណកម្ម ឬរំលោភយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរក្នុងពេលណា មួយឡើយ អង្គជំនុំជម្រះឧទ្ធរណ៍នៃតុលាការ ICC សម្រេចថា ខ្លួនមានសិទ្ធិឃុំខ្លួន *Lubanga* បណ្តោះអាសន្ន និង ចាត់ការបន្តដូច្នេះបាន។

**ក) ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត មានសិទ្ធិចេញដីកាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ហើយ ទុកចំណាត់ការរួម រវាង អ.វ.ត.ក និងតុលាការយោធាដោយឡែក។**

៣១. ភាគីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ទំនងជាមិនអាចរកឃើញថា មានចំណាត់ការរួមរវាង អ.វ.ត.ក និងតុលាការយោធាទេ។

៣២. ភាគីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍៖

១) ចង្អុលបង្ហាញពីសេចក្តីយោងនៅក្នុងដីកាឃុំខ្លួនលើកមុន ដែលធ្វើឡើងដោយតុលាការយោធា ទាក់ទងនឹងច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក។

២) បញ្ជាក់ថា តុលាការយោធាពុំបានពន្យល់អំពីការឃុំខ្លួនភាគីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នោះឡើយ។

៣) កាត់យល់បានថា អ្វីដែលតុលាការយោធាធ្វើនោះ អាចជាការពន្យារពេលដល់ការឃុំខ្លួន ភាគីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍មុនការជំនុំជម្រះ និង

៤) បញ្ជាក់ថា គេអាចទំលាក់កំហុសអំពីការឃុំខ្លួនពីមុននោះ ទៅលើអាជ្ញាធរតុលាការកម្ពុជា (រួមទាំង អ.វ.ត.ក ផងដែរ)

ដើម្បីបញ្ជាក់ថា អ.វ.ត.ក ទទួលខុសត្រូវចំពោះការឃុំខ្លួនពីមុនមក។

៣៣. ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ការពិតដែលថា អ.វ.ត.ក គឺជាផ្នែកមួយនៃប្រព័ន្ធតុលាការកម្ពុជា ក៏ការពិត នោះ ពុំគួរចាំបាច់នាំទៅរកការសន្និដ្ឋានមួយដែលថា តុលាការអន្តរជាតិពិសេសនេះ បំពេញការងាររួម គ្នាជា មួយតុលាការយោធា (អាជ្ញាធរតុលាការដោយឡែកមួយ) ដែលមិនទទួលខុសត្រូវចំពោះ សំណុំរឿងភាគីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នៅចំពោះមុខ អ.វ.ត.ក។ យើងមិនជំទាស់ទេថា ការឃុំខ្លួនរបស់ តុលាការយោធា បង្ហាញបន្ថែមអំពីការរំលោភយ៉ាងច្បាស់តាំងតែពីលើកដំបូងទៅលើសិទ្ធិរបស់ភាគី បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ប៉ុន្តែ គេមិនអាចចោទប្រកាន់ច្បាស់លាស់ចំពោះ អ.វ.ត.ក នោះទេ។ ការជំទាស់របស់ ភាគីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ គួរតែធ្វើជាមួយតុលាការយោធា មិនមែនជាមួយ អ.វ.ត.ក នោះឡើយ។ ភាគី បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍មានសិទ្ធិ ស្វែងរកសំណងចំពោះការរំលោភនៅចំពោះមុខ អ.វ.ត.ក (ចូរមើល ខាងក្រោម) ប៉ុន្តែករណី យុត្តិសាស្ត្រអន្តរជាតិទំនងជាស្នើយោបល់ថា ភាគីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍មិនអាច លើកបញ្ហានេះជាខែលមួយ ប្រឆាំងនឹងការអនុវត្តធនានុសិទ្ធិនៃ អ.វ.ត.ក ក្នុងការចេញដីកាឃុំខ្លួន បណ្តោះអាសន្ននេះបានឡើយ ។

៣៤. តាមការពិតដែលទទួលបាន វាហាក់ដូចជាមានទំនាក់ទំនងមួយរវាងចរិតនិងវិសាលភាពនៃ ការចោទប្រកាន់ ដែលភាគីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បានប្រឈមមុខចំពោះតុលាការយោធា និងការចោទប្រកាន់ ទាំងឡាយដែល អ.វ.ត.ក បានធ្វើឡើងចំពោះរូបគាត់។ ប៉ុន្តែនេះមិនបង្ហាញឱ្យឃើញថា ជាចំណាត់ការ រួម ឬជាការផ្សំគំនិតនៃប្រភេទណាមួយរវាងអង្គភាពច្បាប់ដាច់ឡែកទាំងនេះទេ ហើយក៏មិនបង្ហាញឱ្យ ឃើញថា ការចោទប្រកាន់ទាំងនោះត្រូវបានស្នើឡើងដោយភាគីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍យ៉ាងច្បាស់លាស់នោះ ដែរ។ ប្រសិនបើមានភស្តុតាងបង្ហាញពីការរួមគំនិត ឬចំណាត់ការរួមបែបណាមួយនោះ ការឃុំខ្លួនពី មុនមកនោះ ត្រូវពិនិត្យឱ្យបានម៉ត់ចត់ក្នុងដំណាក់កាលនេះ។ ហេតុដូច្នេះ ចេញពីការអង្កេតលើយុត្តិ សាស្ត្រពាក់ព័ន្ធ វាហាក់ដូចជាថា ការដាក់ទោសគឺជាដំណាក់កាលសមស្របបំផុតដើម្បីដោះស្រាយនូវ ផលប៉ះពាល់នេះ (យើងសូមធ្វើការពិពណ៌នាលំអិតបន្ថែមនៅក្នុងកថាខណ្ឌ៣៦ និង៣៧)។ ដូចបានកត់ សំគាល់ដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងរបស់ ICTR លើរឿងក្តី *Kajelijeli* ភាគីចុងចោទគួរមានសិទ្ធិ

ស្តីបន្ទោសទៅលើរយៈពេលដែលបានឃុំខ្លួនគាត់ រួមទាំងរយៈពេលដែលគាត់ត្រូវឃុំខ្លួនក្រោមដីកា នាំ ខ្លួន ដែលជាដីការបស់រដ្ឋ ប្រសិនបើដីកានោះ “ផ្អែកលើការចោទប្រកាន់តែមួយដែលបង្កើតបានជា ប្រធានបទនៃការជំនុំជម្រះ”។

**ខ) ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត គួរបដិសេធនូវការអនុវត្តអំណាចចេញដីកាឃុំខ្លួន បណ្តោះអាសន្ន ប្រសិនបើការឃុំខ្លួនពីមុនមកនោះមានការជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើទារុណកម្ម និងការ រំលោភធ្ងន់ធ្ងរ។**

៣៥. ភាគីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ពុំបានផ្តល់ភស្តុតាង ដែលគាត់បានទទួលរងនូវការឈឺចាប់ពីទម្រង់ ណាមួយ នៃការធ្វើទារុណកម្ម ឬការរំលោភធ្ងន់ធ្ងរនៅពេលដែលគាត់ស្ថិតនៅក្នុងដៃតុលាការយោធា ឬ អាជ្ញាធរ អនុវត្តច្បាប់ ក្នុងអំឡុងពេលនៃការឃុំខ្លួនពីមុនមកនោះ។ ការពុំបានបង្ហាញភស្តុតាងបែបនេះ ករណីនីតិ សាស្ត្រអន្តរជាតិក្នុងរឿងក្តី *Lubanga* ស្នើយោបល់ថា ក្នុងស្ថានភាពនេះ មិនអាចយកទ្រឹស្តី នីតិវិធីមក ប្រើប្រាស់ខុសនោះទេ។ ដោយឡែក ទោះបីវាជាការរំលោភទៅលើសិទ្ធិរបស់ភាគី បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ក៏ ការឃុំខ្លួនពីមុននោះ មិនអាចបូកបន្ថែមជាមួយនឹងការប្រើប្រាស់ខុសនីតិវិធីរបស់អ .វ.ត.ក ដែលខ្លួន អាចតម្រូវឱ្យការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បដិសេធនូវការអនុវត្ត យុត្តាធិការរបស់ខ្លួនក្នុង រឿងក្តីនេះ។ វាហាក់បីដូចជាករណីយុត្តិសាស្ត្រថ្មីៗនេះមានលក្ខណៈអូសទាញ បន្ទាប់ពីការពិចារណា អំពីការពិតដែលចេញមកពីICC ហើយដែលលក្ខន្តិកៈក្រុងរ៉ូមត្រូវបានប្រទេស ចំនួន១០៥អនុម័តទូទាំង ពិភពលោក (ក្នុងនោះមានប្រទេសកម្ពុជាមួយដែរ)។

**គ) ការឃុំខ្លួនដោយតុលាការយោធាក្រុងភ្នំពេញ គួរយកមកពិនិត្យដើម្បីដាក់ទោស។**

៣៦. យើងមិនមានបំណងស្នើយោបល់ឱ្យភាគីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ត្រូវគេទុកចោលដោយគ្មានបានទទួល សំណងណាមួយចំពោះការឃុំខ្លួនរបស់គាត់ពីមុនមក ដែលវាជាការរំលោភជាក់ស្តែងបន្ថែមទៀតទៅ លើសិទ្ធិរបស់គាត់ ហើយក៏គ្មានបំណងស្នើយោបល់ឱ្យទុកចោលគ្មានការជំនុំជម្រះក្នុងពេលវេលាមួយ សមស្រប ឬត្រូវដោះលែងនោះឡើយ។

*Kajelijeli:*

“នៅពេលណាសិទ្ធិរបស់ជនសង្ស័យ ឬសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទណាម្នាក់ ត្រូវបានគេរំលោភ ក្នុងអំឡុងពេលនៃការឃុំខ្លួនគាត់ដោយខុសច្បាប់រង់ចាំការផ្ទេរ និងការជំនុំជម្រះ មាត្រា២ (៣)(ក)នៃ ICCPRចែងថា បុគ្គលណាក៏ដោយដែលមានសិទ្ធិ ឬសេរីភាពដែលគេទទួលស្គាល់



ហើយត្រូវគេ រំលោភនោះ បុគ្គលនោះត្រូវទទួលបានសំណងដោយប្រសិទ្ធិភាពមួយ ទោះបីការ  
រំលោភនោះបាន ប្រព្រឹត្តឡើងដោយបុគ្គលទាំងឡាយដែលបំពេញការងារផ្លូវការក៏ដោយ”។

៣៧. ទាក់ទងនឹងបញ្ហានេះ យើងសូមជំរុញឱ្យអង្គជំនុំជម្រះ(Honourable Chamber)ពិនិត្យលើ  
ការ សម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងICTR លើរឿងក្តីBarayagwisa (ដែលភាគី  
បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ យកជាសំអាង) និងKajelijeli នៅពេលធ្វើការសម្រេចណាមួយ ទាក់ទងនឹង  
មូលហេតុបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លើកទីបីនិងចុងក្រោយរបស់ភាគីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ប៉ុន្តែក្នុងកម្រិតមួយដែល  
ទាក់ទងនឹងដំណោះស្រាយ ជាជំរើសក្នុងការដាក់ទោស និងសំណងហិរញ្ញវត្ថុ។

III. ការពិនិត្យឡើងវិញអំពីរឿងក្តីសំខាន់ៗ បង្ហាញថា បទដ្ឋាននៃការត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការ តម្រូវ  
ឱ្យលុបចោលដីកាឃុំខ្លួនរបស់ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត និងការមិនអាចបំពេញបានដោយ  
ងាយនូវការផ្តល់កិច្ចធានាឱ្យនៅក្រៅឃុំ

ក) ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត មានឆន្ទានុសិទ្ធិក្នុងការចេញដីកាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ឬចេញដីកាដោះលែងឱ្យនៅក្រៅឃុំ និងពិនិត្យសារជាថ្មីនូវការសម្រេចរបស់ខ្លួន។

៣៨. ដូចយើងបានពោលរួចមកហើយ ការសម្រេចណាមួយដោយការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើប  
អង្កេតក្នុងការចេញដីកាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ឬចេញដីកាដោះលែងឱ្យនៅក្រៅឃុំ គឺជាការសម្រេច  
ដោយឆន្ទានុសិទ្ធិសុទ្ធសាធ។ នោះជាសារៈសំខាន់។ អង្គជំនុំជម្រះឧទ្ធរណ៍នៅតុលាការឧក្រិដ្ឋកម្មកូន  
កាត់ និងតុលាការអន្តរជាតិដទៃទៀត បានរកឃើញ បទដ្ឋានកម្រិតខ្ពស់មួយក្នុងការពិនិត្យឡើងវិញអំពី  
សំណើប្តឹងឧទ្ធរណ៍៖ តុលាការទាំងនោះមិនបានជ្រៀតជ្រែកជាមួយឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់អង្គជំនុំជម្រះនៃ  
បណ្តឹងលើកទីដំបូងទេ តុលាការទាំងនោះរក្សានូវស្ថានភាពដោយឡែកមួយ ។ នៅពេលអង្គជំនុំជម្រះ  
ឧទ្ធរណ៍នៃតុលាការICTY បានពិនិត្យមើលក្នុងរឿងក្តី *Milosevic* ការ សម្រេចត្រូវតែ “មិនសមហេតុ  
ផល ដើម្បីបង្ហាញថាអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបរាជ័យក្នុងការអនុវត្ត ឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួនបានត្រឹមត្រូវ  
នៅមុនពេលការសម្រេចនោះត្រូវបានលុបចោល”។ អង្គជំនុំជម្រះឧទ្ធរណ៍នៅតុលាការពិសេសសំរាប់  
ប្រទេសសេរ៉ាលីអូន បានអនុម័តនូវបទដ្ឋានដូចគ្នាសំរាប់ការពិនិត្យសារឡើងវិញរបស់តុលាការអំពី  
ការសម្រេចដោះលែងឱ្យនៅក្រៅឃុំដោយមានការធានា។ ក្នុងរឿងក្តី *Fofana* អង្គជំនុំជម្រះបាន

សម្រេចថា “នៅពេលណាចៅក្រម ឬអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានអនុវត្តធនានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួនក្នុងការ ផ្តល់ ឬបដិសេធចំពោះការដោះលែងឱ្យនៅក្រៅឃុំ អង្គជំនុំជម្រះឧទ្ធរណ៍នឹងមិនដាក់ជំនួសនូវធនានុ សិទ្ធិផ្ទាល់របស់ខ្លួនទៅឱ្យចៅក្រម ឬអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនោះឡើយ”។ អង្គជំនុំជម្រះបានបន្ថែម ទៀតថា ការសម្រេចបដិសេធចោលនូវការធានាឱ្យនៅក្រៅឃុំ ត្រូវលុបចោល ប្រសិនបើវាមាន លក្ខណៈ “សមស្រប និងច្បាស់លាស់”។

៣៩. សេចក្តីសម្រេចរបស់ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ដែលជាការគួរឱ្យសោកស្តាយ ព្រោះវាមានកំហុសឆ្គងនៃអង្គហេតុជាក់លាក់ (ដូចដែលនឹងលើកយកមកពិភាក្សាខាងក្រោម) ទំនងជា មិនបានបង្ហាញឱ្យឃើញថាវាពិតជាបានឈានទៅរកការឆ្លងឱ្យផុតពីកម្រិតខ្ពស់នៃភាពមិនសមហេតុ ផលទេ។ អង្គជំនុំជម្រះឧទ្ធរណ៍ទាំង ICTY និង ICTR និងតុលាការពិសេសសំរាប់ប្រទេស សេរ៉ាលី អូន បានបញ្ជាក់ច្បាស់ថា អង្គជំនុំជម្រះឧទ្ធរណ៍អាចពិនិត្យមើលជាថ្មីត្រឹមតែអង្គហេតុទាំង ឡាយដែល កំណត់ដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងប៉ុណ្ណោះ នៅពេលដែល អង្គជំនុំជម្រះសមហេតុ ផលមួយនៃ អង្គហេតុមិនអាចធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានដូចគ្នា ឬប្រសិនបើសេចក្តីសម្រេចនោះមានកំហុសឆ្គងទាំងស្រុង។ ដូចបានកត់សំគាល់ដោយអង្គជំនុំជម្រះឧទ្ធរណ៍នៃតុលាការ ICTR ក្នុងរឿងក្តីរបស់ *Semanza*:

“អង្គជំនុំជម្រះឧទ្ធរណ៍បញ្ជាក់អំពីការពិត ក្នុងពេលប្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដែលភាគីមិនអាច លើកមក ជជែកវែកញែកច្រើន លើការជំនុំជម្រះដែលមិនបានជោគជ័យ ដោយសង្ឃឹមថាអង្គ ជំនុំជម្រះ ឧទ្ធរណ៍ពិចារណាជាថ្មីឡើងវិញនោះឡើយ។  
នីតិវិធីប្តឹងឧទ្ធរណ៍ គឺមិនមែនជាការជំនុំជម្រះចាប់ពីដំបូងនោះឡើយ ហើយអង្គជំនុំជម្រះ ឧទ្ធរណ៍គឺមិនមែនជាអង្គជំនុំជម្រះទីពីរនៃអង្គហេតុនោះដែរ។

៤០. ចំនុចនេះមិនអ្វីពីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដកក្នុងដំណាក់កាលមុនការជំនុំជម្រះ ដែលបានដាក់ប្តឹងទៅអង្គជំនុំ ជម្រះដ៏មានកិត្តិយសមួយនេះឡើយ។ ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានគ្រោងយ៉ាងច្បាស់ លាស់នូវកត្តាដែលត្រូវយកមកពិចារណាដើម្បីធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានក្នុង កថាខណ្ឌ២២ និង២៣។ បើទោះ ណាជាអង្គជំនុំជម្រះដ៏មានកិត្តិយសនេះមិនបានយល់ស្របជាមួយនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់ ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត យ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏ការមិនយល់ស្របបែបនេះមិនមែនជា មូលហេតុដើម្បីបដិសេធសេចក្តីសម្រេចនេះដែរ។ យុត្តិសាស្ត្រស្តីអំពីបញ្ហានេះដូចជាមាននិន្នាការទៅរក ការសន្និដ្ឋានថា អង្គជំនុំជម្រះដ៏មានកិត្តិយសនេះមិនត្រូវពិចារណាការខ្វែងគំនិតជាថ្មី ឬប្រើធនានុសិទ្ធិ

ផ្ទាល់របស់ខ្លួនដើម្បីជំនួសឥទ្ធិពលនៃការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតក្នុងការបញ្ជាឱ្យ  
ឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននោះទេ។ បើសិនជាអង្គបុរេជំនុំជម្រះបដិសេធសេចក្តីសម្រេចរបស់  
ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត យើងជម្រុញឱ្យអង្គជំនុំជម្រះនេះពន្យល់អំពីភាពខុសគ្នារវាង  
បទដ្ឋាននៃត្រួតពិនិត្យឡើងវិញ និងបទដ្ឋាននៃសាលាក្តីកូនកាត់ និងសាលាក្តីឧក្រិដ្ឋកម្មអន្តរជាតិផ្សេងៗ  
ការអនុវត្តន៍ និងយុត្តិសាស្ត្រដែលជាប្រភពច្បាប់ដែលមានឥទ្ធិពលបញ្ចុះបញ្ចូលដើម្បីយកមកប្រើប្រាស់  
សម្រាប់អង្គជំនុំជម្រះដ៏មានកិត្តិយសនេះ។

៤១. ក្នុងករណីដែល អង្គជំនុំជម្រះដ៏មានកិត្តិយសនេះសម្រេចថាវាស្របតាមកម្រិតដែលតម្រូវឱ្យមាន  
ការពិនិត្យសេចក្តីសម្រេចរបស់ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតឡើងវិញបាន ពេលនេះខ្លួនត្រូវ  
តែយកមកពិចារណានូវកត្តាសំខាន់ៗផ្សេងៗទៀតផងដែរ ឧទាហរណ៍ ការិយាល័យសហចៅក្រម  
ស៊ើបអង្កេត អាចពិនិត្យមើលឡើងវិញនូវដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួន នៅក្នុងកាលបរិច្ឆេទនាពេលអនាគត  
ដោយធ្វើតាមរយៈញាតិរបស់ខ្លួនផ្ទាល់២៤។

៤២. អង្គជំនុំជម្រះដ៏មានកិត្តិយសនេះ ត្រូវកត់សំគាល់អំពីនីតិវិធីត្រួតពិនិត្យឡើងវិញតាមពេលកំណត់  
ដូចមានចែងក្នុងវិធានផ្ទៃក្នុង ដែលអាចខុសពីវិធានអំពីការឃុំខ្លួន និងការដោះលែងបណ្តោះអាសន្ននៅ  
ក្នុងសាលាក្តីព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិផ្សេងៗ២៥។ មិនដូចវិធាននៃសាលាក្តីឧក្រិដ្ឋកម្មអន្តរជាតិសម្រាប់  
អតីតយូហ្គោស្លាវី សាលាក្តីឧក្រិដ្ឋកម្មអន្តរជាតិសម្រាប់រ៉ូវ៉ាន់ដា និងតុលាការពិសេសសម្រាប់សេរ៉ាលេ  
អូន វិធាន៦៤និងវិធាន៦៥នៃវិធានផ្ទៃក្នុងចែងថា ដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនមុនការកាត់ទោសគឺគ្រាន់តែមាន  
លក្ខណៈបណ្តោះអាសន្នប៉ុណ្ណោះ និងការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវបានប្រគល់ជូននូវ  
ឥទ្ធិពលនៃបន្ថែមឱ្យពិនិត្យដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនឡើងវិញ និងអំពាវនាវឱ្យដោះលែង ភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍ក្នុងពេល  
ក្រោយមកទៀត។ ភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍ក៏អាចដាក់ពាក្យបណ្តឹងសុំនៅក្រៅឃុំ ទៅកាន់ការិយាល័យសហ  
ចៅក្រមស៊ើបអង្កេត អំឡុងពេលដែលគាត់កំពុងស្ថិតក្នុងការឃុំខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្ន ដែលគាត់អាច  
ឧទ្ធរណ៍សេចក្តីសម្រេចរបស់ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ឬដាក់ពាក្យសុំបន្ថែមក្នុងចន្លោះ  
ពេលបីខែដែលស្វែងរកការពិចារណាឡើងវិញនូវដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនរបស់ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត  
បើសិនជាគាត់អាចបង្ហាញថាមានការប្រែប្រួលនៅក្នុងកាលៈទេសៈរបស់គាត់។

៤៣. ការពិតដែល អ. វ. ត. ក មាននីតិវិធីត្រួតពិនិត្យនិងពិនិត្យឡើងវិញម្តងម្កាលដើម្បីធានាថា ការឃុំខ្លួនបន្តគឺជាការចាំបាច់ ត្រូវតែយកមកពិចារណានូវទង្វើករណីរបស់ភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍ដើម្បីឱ្យដោះលែងគាត់ភ្លាមៗ២៦។ ជាពិសេស គេត្រូវតែចងចាំថា ដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនមិនមែនដើម្បីដកសិទ្ធិរបស់ ភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍មិនឱ្យគាត់ស្វែងរកមធ្យោបាយដោះស្រាយបន្ថែមនៅក្នុងដំណាក់កាលនៃការឃុំខ្លួនគាត់ក្រោយៗមកទៀតនោះឡើយ។ បើសិនជាការឃុំខ្លួនគាត់ជាបណ្តោះអាសន្នបញ្ជាក់ច្បាស់ថា មិនចាំបាច់អ្វីនោះទេ ក្នុងករណីបែបនេះ ភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍ត្រូវតែមានសិទ្ធិជាប្រាកដក្នុងការស្វែងរកការដោះលែងខ្លួនគាត់។

**ខ) គួរឱ្យសោកស្តាយ ការកំហុសផ្តង់នៃអង្គហេតុក្នុងការសំអាងហេតុផលរបស់ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបន្ទាប់ពីដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួន មិនមែនជាកំហុសដែលអាចប្តឹងឧទ្ធរណ៍បានឡើយ។**

៤៤. បើទោះណាជាពិចារណាអំពីមូលហេតុច្បាប់ចំពោះសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួននៅក្នុងដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនដែលមានកម្រាស់១០ទំព័រក៏ដោយ ក៏យើងកត់សំគាល់ថា ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានផ្តល់ពេលវេលាមានកំរិតស្តីពីការពិភាក្សាមូលដ្ឋាននៃអង្គហេតុដែលគាំទ្រដល់សេចក្តីសម្រេចចិត្ត នោះ ពោលគឺគេបែងចែកឱ្យមិនលើសពី២កថាខណ្ឌចុងក្រោយទេសម្រាប់គោលបំណងនេះ។

៤៥. យើងយល់ថាសេចក្តីសម្រេចជាឆន្ទានុសិទ្ធិដូចជាដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនមិនត្រូវអមដោយបញ្ជីមូលហេតុដ៏ទូលំទូលាយមួយទេ លើកលែងតែគ្រោះថ្នាក់ពិតប្រាកដត្រូវបានបង្ហាញផងដែរ២៧។ ក៏ប៉ុន្តែនៅមានការលើកឡើងផងដែរថាការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានបរិយាយតិចតួចអំពីហេតុការណ៍នៅក្រោយគ្រោះថ្នាក់ពិតប្រាកដនេះ។ ឧទាហរណ៍ ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមិនបានបង្ហាញភស្តុតាងដើម្បីគាំទ្រការអះអាងរបស់ខ្លួនដែលថា “នៅក្នុងបរិបទផុយស្រ្តនៃសង្គមកម្ពុជាបច្ចុប្បន្ន” គឺបទឧក្រិដ្ឋនៃភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍មានភាពធ្ងន់ធ្ងរខ្លាំងណាស់ ដែលការដោះលែងរូបគាត់អាចនាំឱ្យ “មានការតវ៉ាដោយការឈឺចាប់ក្នុងចិត្ត ដែលប្រការនេះអាចបណ្តាលឱ្យមានអំពើហិង្សា” ក្នុងចំណោមប្រជាពលរដ្ឋដែលអាច “ធ្វើឱ្យអន្តរាយដល់សុវត្ថិភាព” ផ្ទាល់របស់ភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍២៨ នោះក៏ទេដែរ។

៤៦. យុត្តិសាស្ត្រនេះសន្និដ្ឋានថា កំហុសឆ្គងនៃអង្គហេតុទាំងនេះគឺជាកំហុសឆ្គងដែលមិនអាចទទួលយកបានឡើយ (ដូចបានបញ្ជាក់ជូនខាងលើ)។ ម្យ៉ាងវិញទៀត សេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ដែលបកស្រាយខាងលើក៏ដូចជាសេចក្តីថ្លែងការណ៍ផ្សេងៗ ដែលមាននៅក្នុងកថាខណ្ឌ២២ និងកថាខណ្ឌ២៣នៃដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនមិនមែនគ្មានហេតុផលរឹងមាំ ឬ ខ្វះភាពពិចារណាយ៉ាងហ្មត់ចត់នោះដែរ។ ការពិត បើទោះណាជាមិនបានបញ្ជាក់ជាពិសេសនៅក្នុងដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនក៏ដោយ ក៏សេចក្តីថ្លែងការណ៍ទាំងនេះមិនមែនគ្មានការគាំទ្រទាំងស្រុងពីទស្សនៈនៃដំណើរសន្តិសុខនៃការស្រាវជ្រាវ និងការសរសេររបស់អង្គការសង្គមស៊ីវិលជាតិ និងអន្តរជាតិ និងបញ្ហាជនដ៏ឧត្តម ចំពោះចំណាប់អារម្មណ៍របស់សាធារណៈជនក្នុងពេលបច្ចុប្បន្នស្តីពីការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននៃភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍ និងការជំនុំជម្រះក្តីនៅចំពោះមុខ អ.វ.ត.ក នោះដែរ។

៤៧. នៅក្នុងកាលៈទេសៈបែបនេះ យើងសូមជម្រុញឱ្យ អង្គជំនុំជម្រះដ៏មានកិត្តិយសនេះផ្តល់ការណែនាំយ៉ាងច្បាស់ដល់នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនទៅការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអំពីរបៀបដែលខ្លួនអាចរៀបចំមូលដ្ឋាននៃអង្គហេតុសម្រាប់ការឃុំខ្លួននៅក្នុងគ្រប់ករណី ដោយអនុលោមទៅតាមវិធាន ៦៣(២)(ក) និង(៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

គ) ភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍មានបន្ទុកក្នុងការបង្ហាញឱ្យឃើញអំពីហេតុផលដែលថាដីកាដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការ ពិតជាគួរត្រូវយកមកជំនួសដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួន ដែលធ្វើឡើងដោយការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត។

៤៨. បន្ទុកភស្តុតាងគឺត្រូវធ្លាក់ទៅលើភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍ធ្វើឱ្យអង្គបុរេជំនុំជម្រះអស់ចិត្តចំពោះការដែលថាដីកាដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការ ពិតជាគួរត្រូវយកមកជំនួសដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួន របស់ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត២៩។ ភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍ត្រូវលើកមូលហេតុជាច្រើនដើម្បីបង្ហាញថាគាត់នឹងមិនរត់គេចពីយុត្តិធម៌ទេ៣០ បើសិនជាគេដោះលែងគាត់។ គាត់បញ្ជាក់នៅក្នុងសារណាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ផងដែរថា សាលាក្តីឧក្រិដ្ឋកម្មអន្តរជាតិសម្រាប់អតីតយូហ្គោស្លាវី៣១ បាន

យល់ព្រមឱ្យជនជាប់ចោទនៃបទឧក្រិដ្ឋសាហាវយង់ឃ្នង ដូចគ្នានឹងបទឧក្រិដ្ឋដែលភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍  
កំពុងត្រូវបានចោទប្រកាន់ដែរនោះ បានដាក់ពាក្យប្តឹងដូចអញ្ជឹងដែរ។

៤៩. ការពិនិត្យឡើងវិញលើករណីរបស់សាលាក្តីឧក្រិដ្ឋកម្មអន្តរជាតិសម្រាប់អតីតយូហ្គោស្លាវីស្តីដែល  
ភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍យកធ្វើជាសំអាងនោះ បង្ហាញថាលក្ខខណ្ឌទាំងអស់ ឬភាគច្រើន ត្រូវបង្ហាញនៅក្នុង  
បណ្តឹងដែលស្វែងរកការបញ្ចុះបញ្ចូលសាលាក្តីឧក្រិដ្ឋកម្មអន្តរជាតិថាអ្នកដាក់ពាក្យប្តឹងត្រូវបានផ្តល់  
សិទ្ធិដោះលែងបណ្តោះអាសន្នឬឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការ ដូចខាងក្រោម៖

- (i) សេចក្តីថ្លែងការណ៍ជាសាធារណៈដោយជនជាប់ចោទថា គាត់នឹងមិនតតាំងជាមួយនឹងសាលាក្តីនេះ  
ទេ ឬថាគាត់គោរពតាមដំណើរការរបស់តុលាការ។
- (ii) សេចក្តីយោងអំពីអត្ថចរិតពាក់ព័ន្ធនឹងសុចរិតភាពផ្ទាល់របស់ជនជាប់ចោទ ដែលរួមមានសេចក្តី  
ប្រកាសពីរដ្ឋាភិបាលដែលជាប់ទាក់ទង ឬពីការិយាល័យអង្គការសហប្រជាជាតិចំពោះបញ្ហានេះ។
- (iii) ការធានាអះអាងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដោយជនជាប់ចោទថាគាត់នឹងប្រតិបត្តិតាមលក្ខខណ្ឌនៃ  
ការដោះលែងគាត់ជាបណ្តោះអាសន្ន និង
- (iv) ការធានាអះអាងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីរដ្ឋាភិបាលជាប់ពាក់ព័ន្ធថា ពួកគេមានមធ្យោបាយនិង  
លទ្ធភាពចាប់ជនជាប់ចោទ បើសិនជាគាត់ព្យាយាមរត់គេចព្រម។

៥០. ភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍ថ្លែងជាសាធារណៈថា គាត់នឹងមិនរឹងទទឹងចំពោះ អ.វ.ត.ក ទេ។ សារណា  
បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍មានបញ្ចូលសេចក្តីលំអិតអំពីកិច្ចសហការរបស់ភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍ជាមួយនឹងសាលាក្តី  
ដែរ។ មេធាវីរបស់ភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍ក៏បានយល់ព្រមធានាដោយផ្ទាល់ខ្លួនថា ភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍នឹងមាន  
វត្តមាននៅក្នុងតុលាការ។

៥១. កត្តាទាំងនេះពិតជាគុណប្រយោជន៍របស់ភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍។

៥២. ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី នៅមានឧបសគ្គពីរ ក្នុងករណីដែលគេដោះលែងភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការ ឬដោះលែងបណ្តោះអាសន្ន។

៥៣. ដំបូង បើទោះណាជា ភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍ (ឬក៏មេធាវីរបស់គាត់) បានសំដែងកាយវិការមានបំណងលួងត្រៀមរៀបចំធានាអំពីការបង្ហាញខ្លួនក្នុងតុលាការក៏ដោយ ក៏ “ការធានានេះគឺអាចយកជាការបាន ទាល់តែអ្នកដាក់ពាក្យប្តឹងអាចរៀបចំបង្កើតការធានានេះបាន ដោយយ៉ាងហោចណាស់ក៏ត្រូវធ្វើឱ្យតុលាការពេញចិត្តទទួលយកបានផងដែរ”<sup>៣៣</sup>។

៥៤. ពុំមានសិទ្ធិអ្វីក្នុងការដោះលែងជនជាប់ចោទឱ្យស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការឡើយ ក្នុងករណីដែលជនជាប់ចោទមានសិទ្ធិទទួលបានការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពហើយនោះ លើកលែងតែអាជ្ញាធរតុលាការអាចបញ្ជាក់ឱ្យឃើញនូវការចោទប្រកាន់ណាមួយជាពិសេសប្រឆាំងលើរូបគាត់។ បើមិនដូច្នោះទេ វាគឺជាសិទ្ធិមួយក្នុងការដាក់ពាក្យប្តឹងសុំនៅក្រៅឃុំក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការបាន ចំពោះមុខតុលាការមួយដែលបើកចំហឱ្យមានការលើកសំអាងថា ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នលើជនជាប់ចោទគឺមិនមែនមានន័យថាវាពិតជាអាចធានាបាននូវប្រសិទ្ធិភាពនៃការជំនុំជម្រះក្តីឬហេតុផលសាធារណៈណាផ្សេងមួយទេនោះ <sup>៣៤</sup>។

៥៥. ដូចចៅក្រម David Hunt បានចាប់អារម្មណ៍ក្នុង Sainovic ថា៖

“កាលណាមានការពោលអះអាងលើបញ្ហាកាន់តែធ្ងន់ ឬកាលណាព្យួរសនកម្មដែលបានមកពីការរកឃើញពិសេសណាមួយមានភាពកាន់តែធ្ងន់ នោះមានន័យថាវាកាន់តែមានការលំបាកកាន់តែខ្លាំងក្នុងការផ្តាច់ចិត្តសាលាក្តីដែលពាក់ព័ន្ធ ព្រោះអ្វីដែលត្រូវបានពោលអះអាងរួចហើយវាប្រហែលជាពិត ជាងមិនពិត។ នោះគឺសុភវិនិច្ឆ័យសាមញ្ញទូទៅប៉ុណ្ណោះ៣៥។

៥៦. គេត្រូវតែធ្វើឱ្យអង្គជំនុំជម្រះដ៏មានកិត្តិយសនេះជឿថា បើសិនជាមានការដោះលែងឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការក្នុងរឿងនោះ តើភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍នឹងមកបង្ហាញខ្លួនក្នុងតុលាការដែរឬយ៉ាងណា។ នៅក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចបែបនេះ អង្គជំនុំជម្រះត្រូវដឹងអំពីទម្ងន់ និងភាព

ជាក់ស្តែងនៃបទឧក្រិដ្ឋ ដែលភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍ត្រូវបានចោទប្រកាន់ពាក់ព័ន្ធនឹងមន្ទីរស២១ ក៏ដូចជាផល  
ត្រលប់ដែលនឹងអាចមានទៅលើសាធារណជនកម្ពុជា និងសេចក្តីទុកចិត្តរបស់ពួកគេលើនីតិវិធីក្នុង  
ទេសកម្ពុជា ប្រសិនបើមានការដោះលែងភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍ជាបណ្តោះអាសន្ននេះ ។ អង្គជំនុំជម្រះដ៏  
មានកិត្តិយសនេះក៏ត្រូវតែពិចារណាលទ្ធភាពដែលថាភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍អាចមានបំណងរត់គេចពី  
ចំណាត់ការផ្លូវច្បាប់ ដើម្បីគេចវេសពីការកាត់ទោសដាក់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិត។ បើទោះណាជា  
ភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍អះអាងនៅក្នុងសារណាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់គាត់ថា គាត់គ្មានមធ្យោបាយប្រាក់កាស  
ដើម្បីធ្វើដូច្នេះបានយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏អង្គជំនុំជម្រះគួរតែផ្អែកទៅលើភស្តុតាងបន្ថែមនៃភាពក្រីក្រ  
របស់គាត់ គឺភស្តុតាងដែលបានផ្តល់រួចទៅហើយ ដើម្បីគាត់អាចសុំមេធាវីការពារក្តីឱ្យគាត់នោះ ក៏ប៉ុន្តែ  
ចំនុចនោះមិនមានរួមបញ្ចូលក្នុងផ្នែកមួយនៃសារណាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ទេ។

៥៧. ទីពីរ ផ្នែក(iv)ក្នុងកថាខណ្ឌ៤៩ខាងលើ ខុសពីពាក្យបណ្តឹងដោះលែងឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការ  
ត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការនៃភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍។ រឿងនេះហាក់ដូចជាការបដិសេធគ្រប់គ្រាន់មួយ។ បើ  
ទោះណាជា ភាពពិតនៃប្រតិបត្តិការនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាខុសពីភាពពិតដែលទាក់ទងទៅនឹងសាលាក្តី  
ឧក្រិដ្ឋកម្មអន្តរជាតិសម្រាប់អតីតយូហ្គោស្លាវីយ៉ាណាក្តី ក៏យ៉ាងហោចណាស់គេរំពឹងថាការធានា  
រ៉ាប់រងមួយចំនួនពីក្រសួងពាក់ព័ន្ធនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ដែលអះអាងថាពួកគេមានលទ្ធភាពធានាថា  
ភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍នឹងមិនអាចរត់គេចចេញពីប្រទេសដែលគាត់ត្រូវបានដោះលែងនោះទេ។ ការធានា  
អះអាងបែបនេះទើបនឹងត្រូវបានធ្វើឡើងនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះឯង។

**ឃ) ការជំនុំជម្រះក្តីភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍វិវាទជិតមកដល់ណាស់ហើយ**

៥៨. លើសពីនេះទៀត នៅពេលបញ្ហាឱ្យដោះលែងបណ្តោះអាសន្ន សាលាក្តីឧក្រិដ្ឋកម្មអន្តរជាតិ  
សម្រាប់អតីតយូហ្គោស្លាវី យកចិត្តទុកដាក់អំពីរយៈពេលដែលជនជាប់ចោទត្រូវរង់ចាំការកាត់ទោស។  
ឧទាហរណ៍ ករណី Ademi ដែលភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍សំអាងលើ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងពិចារណាអំពី  
ហេតុការណ៍ដែលវា “មើលទៅទំនងជាការកាត់ទោសជនជាប់ចោទនឹងចាប់ផ្តើមក្នុងពេលឆាប់ៗ៣៦  
”។ រយៈពេលដែលភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍ទំនងជានឹងត្រូវចំណាយនៅក្នុងការឃុំខ្លួនបន្តទៀតគួរត្រូវគេយក  
មកពិចារណា នៅពេលណា សម្រេចថាតើត្រូវដោះលែង ឬមិនដោះលែងគាត់ជាបណ្តោះអាសន្ន



ព្រមទាំងអ្វីៗទាំងឡាយដែលចាំបាច់ត្រូវមានដើម្បីធានាថាភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍នៅតែជាស្ថិតក្នុងក្របខ័ណ្ឌ  
នៃយុត្តិធម៌បាន។ ការឃុំខ្លួនបន្ថែមខ្សែទៀត ដែលអាស្រ័យលើការពិនិត្យឡើងវិញរបស់ការិយាល័យ  
សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ធ្វើឱ្យរយៈពេលនៃការឃុំខ្លួនភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍ខុសប្លែកពីរយៈពេលនៃ  
យុត្តិសាស្ត្រដែលគាត់យកមកធ្វើជាទីសំអាង។

**សេចក្តីសន្និដ្ឋាន**

៥៩. យើងសង្ឃឹមថា យោបល់របស់យើងនឹងជួយអង្គជំនុំជម្រះដ៏មានកិត្តិយសនេះ ឈានដល់ការ  
សេចក្តីសម្រេចសមហេតុផលថា តើការឃុំខ្លួនមុនការកាត់ទោសភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍យូរជាង៨ឆ្នាំជាការ  
រំលោភសិទ្ធិដែរឬយ៉ាងណា។ បើសិនជា អង្គជំនុំជម្រះដ៏មានកិត្តិយសនេះយល់ស្របជាមួយយើងថាវា  
ជាការរំលោភសិទ្ធិមែន យើងសូមស្នើសុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះដ៏មានកិត្តិយសនេះប្រកាសរឿងនេះជា  
សាធារណៈ និងគិតមើលថា តើវាពិតជាមធ្យោបាយដោះស្រាយសមស្របមួយដែរឬទេ ត្បិតអីភាគីប្តឹង  
ឧទ្ធរណ៍កំពុងស្ថិតក្នុងដំណាក់កាលកាត់ទោស។ លើសពីនេះទៀត យើងបានបង្ហាញការស្ថាប័ន  
យុត្តិសាស្ត្រពាក់ព័ន្ធ និងការអនុវត្តន៍របស់សាលាក្តីឧក្រិដ្ឋកម្មកាន់កាប់និងសាលាក្តីឧក្រិដ្ឋកម្មអន្តរជាតិ  
ផ្សេងៗដើម្បីជួយអង្គជំនុំជម្រះដ៏មានកិត្តិយសនេះក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេច បើសិនជាការិយាល័យ  
សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវបានផ្តល់សិទ្ធិឱ្យអនុវត្តឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួនក្នុងការបញ្ជាឱ្យឃុំខ្លួនភាគីប្តឹង  
ឧទ្ធរណ៍បណ្តោះអាសន្ន និងថា តើការធ្វើដូច្នេះរបស់ការិយាល័យនេះគួរត្រូវពិនិត្យឡើងវិញដែរឬយ៉ាង  
ណា។ យើងសូមស្នើ ថាយ៉ាងណាៗ ដាច់ខាតត្រូវតែរក្សាឱ្យបាននូវតុល្យភាពរវាងផលប្រយោជន៍  
សាធារណៈ និងម្យ៉ាងទៀតត្រូវធានាអះអាងអំពីការគោរពសិទ្ធិសេរីភាពភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍ផង។ ជាទី  
បញ្ចប់ អង្គជំនុំជម្រះដ៏មានកិត្តិយសនេះអាចយកវាជាជំនួយក្នុងការសម្រេចថា តើសេចក្តីសម្រេចជាឆន្ទានុសិទ្ធិ  
របស់ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតដែលលំអៀងទៅខាងចំនុចខាងដើម ពិតជាគ្មានហេតុផល  
ជាក់ស្តែងក្នុងកាលៈទេសៈនេះ ឬយ៉ាងណា។

គំនិតផ្តួចផ្តើមយុត្តិធម៌អន្តរជាតិអាស៊ី  
មជ្ឈមណ្ឌលអភិវឌ្ឍន៍សង្គម

ថ្ងៃទី៣ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៧